

afgeleverd aan:

afgeleverd aan:

referentie bestelling:

referentie bestelling:

CD nummer:

CD nummer:

RD nummer:

RD nummer:

bedrag: datum:

bedrag: datum:

BESCHIKKING gewezen en uitgesproken in het gerechtshof te Antwerpen,
op **EENENDERTIG AUGUSTUS TWEEDUIZEND EN TIEN**
in openbare zitting van **KORT GEDING** van de rechtbank van eerste aanleg
van het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, al waar zetelden:
 , rechter, dd. Voorzitter
 , griffier.

In zake : AR nr. 10/785/C

zonder gekend beroep, wonende te

eisende partij

- voor wie meester

verschijnt, advocaat, kantoorhoudende te

tegen:

VLAAMS GEWEST

vertegenwoordigd door de Vlaamse Regering,

verwerende partij

- voor wie meester

verschijnt, advocaat, kantoorhoudende te

* * *

Gezien de stukken van het dossier van de rechtspleging zoals zij voorkomen op de inventaris ervan, ondermeer de inleidende dagvaarding dd. 10 augustus 2010 en de conclusies van partijen.

Gelet op de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van talen in gerechtszaken.

Gehoord partijen in hun middelen en besluiten op de zitting van 24 augustus 2010.

* * *

De vordering strekt ertoe in hoofdde te horen zeggen voor recht dat de bekrachtigingsbeslissing van de Vlaamse Overheid, Agentschap Inspectie RWO met nummer met onmiddellijk ingang wordt opgeheven en eisende partij opnieuw wordt toegelaten de werken aan te vatten in het appartement gelegen te

In ondergeschikte orde strekt de vordering ertoe te horen zeggen voor recht dat eisende partij in afwachting van de regularisatievergunning wordt toegelaten volgende werken uit te voeren in zijn appartement gelegen te

- :
- Het plaatsen van nieuwe ramen;
 - Het plaatsen van laminaat in de slaapkamers;
 - Het plaatsen van een tegelvloer in de hal, living, keuken en badkamer;
 - Het schilderen van de andere muren en het plafond;
 - Het bezetten van de andere muren;
 - Het plaatsen van de keuken;
 - Het steken van een vals plafond in de keuken en de badkamer;
 - Het betegelen van de muren in de badkamer en het toilet;
 - Alle verdere afwerkingen in het appartement die geen betrekking hebben op de steunmuur en de deuropening.

Aldus te horen zeggen voor recht dat de bekrachtigingsbeslissing van de Vlaamse overheid, Agentschap Inspectie RWO met nummer wordt beperkt tot de werken aan de deuropening tussen de badkamer en de keuken van het appartement.

Tevens dat de bekrachtigingsbeslissing met onmiddellijke ingang wordt opgeheven voor wat betreft de voormeld opgesomde werken en eisende partij wordt toegelaten deze aan te vatten in voormeld appartement.

In alle geval verwerende partij te horen veroordelen tot de kosten van het geding.

Eisende partij voert bouwwerken uit in bovenvermeld appartement met het oog op het verhuren ervan.

Op 22 juni 2010 stelde de politie vast dat eisende partij de scheidingsmuur tussen de badkamer en de living aan het afbreken was en het een steunmuur betrof. Eisende partij stelde dat hij een deur wenste te plaatsen in de kwestieuze muur en hiervoor een deel ervan dient af te kappen en dat hij niet op de hoogte was van het feit dat hij hiervoor een vergunning nodig heeft. De politie stelde eisende partij in kennis dat hij de werken moet staken.

Op 30 juni 2010 volgde een bekrachtigingsbeslissing van de Vlaamse overheid.

Eisende partij stelt dat hij enkel een deuropening heeft gemaakt in de muur tussen de keuken en de badkamer en niet in de muur tussen de badkamer en de living.

Bovendien meent eisende partij dat het verbod om alle werken uit te voeren, ook deze die geen enkel gevolg hebben ten aanzien van de bewuste steunmuur geenszins in verhouding staat tot de schade die hij nu lijdt. Door de bewuste maatregel zou hij in ernstige financiële problemen komen en zou hij in ernstige problemen komen met zijn onderaannemers en leveranciers die betaald moeten worden en hun werkzaamheden niet kunnen verderzetten.

Eisende partij heeft inmiddels een regularisatievergunning voor de deuropening aangevraagd.

Ter zitting blijkt dat er geen betwisting bestaat over het feit dat eisende partij een gat heeft geslagen in de kwestieuze steunmuur en dat hiervoor een vergunning nodig is.

Er zijn verbouwingswerken aan de gang en uit het voorgelegde plan blijkt dat tussen de plaatsen die hierop "eetplaats/living" en "keuken" worden genoemd een niet dragende wand werd uitgebroken en het derhalve de indruk geeft 1 plaats te zijn.

Het is voor iedereen duidelijk om welke muur het gaat.

Bovendien heeft een P.V. een bijzonder bewijswaarde.

Of men de nog niet aangeklede ruimte "keuken" dan wel het geheel "living" noemt lijkt ons overigens gelet op het hierboven vermelde niet relevant.

Feit is dat voor de kwestieuze werken een vergunning nodig was en eisende partij deze aan het uitvoeren was zonder vergunning.

In het kader van het decreet van 18 mei 1999 (art. 154,6° DRO) (thans art. 6.1.47 laatste lid VCRO) dient de voorzitter na te gaan of het bevel terecht werd gegeven en bekrachtigd.

De voorzitter dient derhalve de formele wettigheid van het stakingsbevel te beoordelen alsmede de interne wettelijkheid.

De voorzitter mag zich niet in de plaats van de overheid stellen. Hij oordeelt enkel of het gegeven bevel rechtmatig was en het komt hem niet toe de opportuiniteit van de betwiste beslissing te beoordelen.

De toetsingbevoegdheid van de rechtbank beperkt zich derhalve tot een wettigheidstoets waarin begrepen een marginale toetsing naar de kennelijke onredelijkheid, d.i. nagaan of een redelijke overheid in dezelfde omstandigheden tot deze beslissing kon komen.

Zoals reeds gesteld bestaat er geen betwisting over het feit dat er voor de werken aan de steunmuur een vergunning nodig was. Bovendien betreft het een groot appartementsgebouw zodat de uitvoering van werken aan een steunmuur op de 7de verdieping mogelijks een stabiliteitsprobleem zouden kunnen opleveren.

De stedenbouwwet is van openbare orde.

De rechtbank is van oordeel dat de beslissing wettig werd genomen en er in casu geen sprake is van schending van het redelijkheidbeginsel.

Eisende partij kan zich niet beroepen op voormeld beginsel daar dit niets te maken heeft met de relatie tussen een geldige beslissing in het algemeen belang en de benadeling van een persoonlijk belang.

De moeilijkheden die eisende partij beweert te zullen lijden zijn enkel het gevolg van zijn eigen onvoorzichtig en eigengereid optreden.

De vordering is dan ook ongegrond.

OM DEZE REDENEN

, rechter, dd. Voorzitter der Rechtbank van eerste aanleg, zitting houdende te Antwerpen, zetelend in kort geding, bijgestaan door , griffier, uitspraak doende op tegenspraak.

Verklaart de vordering onvankelijk doch ongegrond.

Veroordeelt eisende partij tot de kosten van het geding, door de rechtbank vereffend op 172,95 EUR dagvaardingskosten en rolstelling en 1.200,00 EUR rechtsplegingsvergoeding.

Wijst het meer en/of anders gevorderde af.